

Sygn. akt V Pz 35/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SO Beata Łapińska (spr.)

Sędziowie: SO Agnieszka Leżańska

SR del. Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant: asyst. sędz. Ewelina Goździk

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2014 roku w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. F.

przeciwko W. M. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą PPHU (...) w S.

o odszkodowanie

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb.

z dnia 15 września 2014r.

sygn. akt IVP 177/13

postanawia:

- 1. odrzucić zażalenie na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie pierwszym zaskarżonego postanowienia,**
- 2. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie,**
- 3. nie obciążać powódki A. F. kosztami postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. odmówił A. F. przywrócenie terminu do wniesienia apelacji oraz odrzucił apelację A. F.. Sąd Okręgowy rozpoznając sprawę wskutek zażalenia powódki postanowieniem z dnia 22 lipca 2014 roku w sprawie V Pz 23/14 uchylił postanowienia Sądu Rejonowego i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. Sąd Okręgowy wskazał, że powódka składając wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji winna wraz z wnioskiem dokonać danej czynności procesowej tzn. złożyć apelację od wyroku. Apelacji powódka nie złożyła, a wobec powyższego jej wniosek jest dotknięty brakiem formalnym, który winien być uzupełniony przed wydaniem rozstrzygnięcia w sprawie.

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 15 września 2014 roku Sąd Rejonowy odrzucił wniosek powódki A. F. o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji oraz odrzucił apelację powódki A. F. od wyroku tegoż Sądu z dnia 13 grudnia 2013 roku.

Sąd Rejonowy w toku sprawy wezwał powódkę do uzupełnienia braków wniosku poprzez złożenie apelacji od wyroku. Apelacja pełn. powódki została złożona w dniu 12 września 2014 roku.

Podstawę rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego stanowiło ustalenie, iż w miesiącu lutym 2014 roku A. F. została przez swojego pełnomocnika poinformowana, że apelacja została odrzucona z uwagi na jednodniowe opóźnienie w złożeniu dokumentów. Wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji powódka złożyła w dniu 12 marca 2014 roku i uzasadniła go niesumiennym działaniem swego pełnomocnika. W ocenie Sądu Rejonowego w okolicznościach przedmiotowej sprawy wniosek powódki podlegał odrzuceniu z uwagi na treść art. 169 § 1 k.p.c. zgodnie z którym wniosek o przywrócenie terminu należy wnieść w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu, a w przypadku powódki przyczyna uchybienia terminowi ustała w dacie w której dowiedziała się ona o odrzuceniu apelacji wniesionej przez pełnomocnika, co miało miejsce w lutym 2014 roku. Skoro wniosek złożyła dopiero w dniu 12 marca 2014 roku to tym samym nie dochowała terminu określonego w art. 169 § 1 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienia złożyła powódka reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, zarzucając mu:

- naruszenie art. 168 § 1 kpc poprzez niewłaściwe przyjęcie, że powódka ze swojej winy uchybiła terminowi do wniesienia apelacji, podczas gdy strona nie dokonała czynności procesowej w przedmiotowej sprawie w terminie bez swojej winy,
- naruszenie art. 233 § 1 kpc poprzez błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzekania, a mający istotny wpływ na treść postanowienia, polegający na przekroczeniu przez Sąd granic swobodnej oceny dowodów i uznaniu, że czynność prawna powódki wobec pozwanego uznana została za dokonaną z naruszeniem ustawowych terminów do wniesienia apelacji, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż powódka uchybiła terminowi do wniesienia apelacji bez swojej winy.

Wskazując na powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia, przywrócenia uchybionego terminu do wniesienia apelacji i merytoryczne rozpoznanie apelacji. Wnosił również o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa radcowskiego według norm przepisanych.

Z ostrożności procesowej wnosił o nieobciążanie powódki kosztami procesu w oparciu o art. 102 kpc ze względu na jej ciężką sytuację materialną.

Pełnomocnik powódki wnosił również o rozpoznanie zażalenia na postanowienia z dnia 15 września 2014 roku na rozprawie.

Pozwany reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w odpowiedzi na zażalenie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania w sprawie wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Piotrkowie Tryb. zważył, co następuje :

Złożone zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, iż zgłoszony w zażaleniu przez pełnomocnika powódki wniosek o rozpoznanie zażalenia na postanowienia z dnia 15 września 2014 roku na rozprawie, nie mógł zostać uwzględniony. Co do zasady zgodnie z treścią art. 397 § 1 k.p.c. sąd drugiej instancji rozpoznaje zażalenie na posiedzeniu niejawnym. Jednak w oparciu o treść

art. 148 § 2 k.p.c., we wszystkich wypadkach, gdy przepisy przewidują rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym, sąd może skierować sprawę na posiedzenie jawne i wyznaczyć rozprawę. W przedmiotowej sprawie pełnomocnik powódki nie wskazał żadnych okoliczności, które uzasadniałyby ten wniosek. Również Sąd rozpoznając zażalenie nie znalazł żadnych podstaw, aby w celu jego rozpoznania, wyznaczać rozprawę.

Odnosząc się natomiast merytorycznie do złożonego zażalenia, podnieść należy, iż postanowienie o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu do złożenia apelacji nie podlega zaskarżeniu, albowiem nie kończy postępowania w sprawie w rozumieniu art. 394 § 2 k.p.c. Prowadzi natomiast do odrzucenia samej apelacji. Dopiero to ostatnie postanowienie kończy postępowanie w sprawie i podlega zaskarżeniu zażaleniem (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2012 roku, I CZ 161/11, opubl. Lex nr 1157540). Postępowanie o przywrócenie terminu ma charakter wpadkowy i jego celem jest zbadanie, czy zaniechanie dokonania czynności było spowodowane okolicznościami niezawinionymi przez stronę. Dlatego też orzeczono jak w punkcie pierwszym postanowienia na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c.

Tym niemniej zaznaczyć należy, że Sąd Okręgowy rozpoznając zażalenie na postanowienie Sądu I instancji na wniosek strony, rozpoznaje również te postanowienia sądu pierwszej instancji, które nie podlegały zaskarżeniu w drodze zażalenia, a miały wpływ na rozstrzygnięcie (art. 380 k.p.c.). Do takich postanowień w niniejszej sprawie należy postanowienie odrzucające wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji. Z treści złożonego zażalenia wynikało, iż skarżący kwestionował odrzucenie apelacji, a także kwestionował prawidłowość postanowienia Sądu Rejonowego o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji. Z tego względu postanowienia Sądu I instancji podlegało badaniu przez Sąd odwoławczy na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., albowiem skutkiem odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji stało się odrzucenie apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 13 grudnia 2013 roku.

Jednak podniesione w złożonym zażaleniu zarzuty nie mogą wywołać zamierzonego skutku. Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu było prawidłowe i opierało się na właściwej argumentacji zarówno faktycznej jak i prawnej. Istotna z tego punktu widzenia była treść art. 169 § 1 k.p.c. zgodnie z którym taki wniosek należało złożyć

w terminie 7 dni od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu. Odnosząc tą regulację do stanu faktycznego sprawy należało stwierdzić, że prawidłowo Sąd Rejonowy uznał, iż powódka nie zachowała terminu do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia apelacji. Bezspornym w sprawie jest, że apelacja w przedmiotowej sprawie została złożona przez profesjonalnego pełnomocnika powódki z jednodniowym opóźnieniem. Jak wynika bowiem z akt sprawy odpis wyroku doręczono pełnomocnikowi powódki w dniu 9 stycznia 2014 roku (k. 205) a apelację złożył on dnia 24 stycznia 2014 r. (k. 206-211). O odrzuceniu apelacji przez Sąd Rejonowy powódka dowiedziała się w lutym 2014 roku. Informację taką uzyskała wprost od swojego pełnomocnika. Powyższe wynika w sposób nie budzący wątpliwości z jej oświadczenia złożonego na rozprawie w dniu 30 kwietnia 2014 roku (k. 238verte). Natomiast w dniu 12 marca 2014 roku złożyła wniosek o przywrócenie terminu do złożenia apelacji, a w dniu 12 września 2014 roku złożyła poprzednią apelację swego pełnomocnika. Analizując powyższe czynności należało ustalić, czy powódka wykazała, że złożyła wniosek o przywrócenie terminu do złożenia apelacji w ciągu tygodnia od ustania przyczyny uchybienia terminu. Dla oceny zachowania tego terminu istotnym było ustalenie, że w lutym 2014 roku dowiedziała się o odrzuceniu apelacji złożonej przez swego pełnomocnika. Skoro więc powódka w lutym 2014 roku została poinformowana o odrzuceniu apelacji, to od tego momentu zaczął biec dla niej termin do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji i to była data, w której ustala przyczyna uchybienia terminu do złożenia apelacji. Wobec tego od tego momentu należało też liczyć tygodniowy termin do złożenia wniosku o przywrócenie terminu, zgodnie z art. 169 § 1 kpc. Skoro wniosek wpłynął dopiero w dniu 12 marca 2014 roku, to jako spóźniony zasadnie został odrzucony na podstawie art. 171 k.p.c. Jednocześnie powódka nie wykazała, aby wystąpiły jakiegokolwiek przeszkody czy utrudnienia uniemożliwiające jej złożenie wniosku o przywrócenie terminu w terminie 7 dni od kiedy dowiedziała się o odrzuceniu apelacji. Konsekwencją takiego trafego stanowiska było następnie odrzucenie jako spóźnionej, samej apelacji na podstawie art. 370 k.p.c.

Z tych względów należało orzec jak w punkcie drugim postanowienia na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie nieobciążania powódki kosztami postępowania zażaleniowego znajduje uzasadnienie w treści art. 102 k.p.c. Wydając to rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy miał na względzie sytuację osobistą i majątkową powódki oraz okoliczność, iż wniosek o przywrócenie terminu do złożenia apelacji został wniesiony z uwagi na niedochowanie przez pełnomocnika powódki terminu do wniesienia apelacji.